

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do obrony ze względu na to, że naruszono przysługujące stronie skarżącej prawo do bycia wysłuchanym.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, zasady wykonywania umów w dobrej wierze oraz zasady zakazu „nadużycia prawa”. Strona skarżąca twierdzi w tym zakresie, że Komisja nie działała ani w sposób staranny, ani bezstronny.
8. Zarzut ósmy stanowiący zarzut niezgodności z prawem art. 103 rozporządzenia finansowego z 2002 r., ponieważ artykuł ten narusza ogólną zasadę zakazu bezpodstawnego wzbogacenia. Artykuł 103 rozporządzenia finansowego z 2002 r. daje bowiem instytucji możliwość windykacji wszystkich kwot zapłaconych w trakcie całego okresu wykonywania umowy, nawet jeśli umowa ta została całkowicie wykonana przez wykonawcę. Artykuł 103 rozporządzenia finansowego z 2002 r. oznacza, że instytucja może zatem korzystać ze wszystkich świadczeń zrealizowanych przez wykonawcę bez żadnych płatności należnych z tego tytułu. Ów art. 103 należy uznać za niezgodny z prawem, ponieważ upoważnia instytucję do nieuzasadnionego powiększenia jej majątku ze szkodą dla majątku wykonawcy.
9. Zarzut dziewiąty, pomocniczo, dotyczący naruszenia art. 103 rozporządzenia finansowego z 2002 r. i zasady proporcjonalności. Zdaniem strony skarżącej instytucja powinna dokonywać oceny zgodnie z art. 103 rozporządzenia finansowego z 2002 r. Ponadto, oceny tej powinno się dokonywać zgodnie z zasadą proporcjonalności, a instytucja powinna upewnić się, że jej decyzja jest proporcjonalna do wagi rozpatrywanej nieprawidłowości. Ten obowiązek zachowania proporcjonalności stanowi wyraz zasady dobrej wiary, którą stosuje się do wykonywania umów. Tymczasem nie miało to miejsca w niniejszej sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2019 r. – Anglo Austrian AAB Bank i Belegging-Maatschappij „Far-East”/EBC

(Sprawa T-797/19)

(2020/C 10/66)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Anglo Austrian AAB Bank (Wiedeń, Austria) i Belegging-Maatschappij „Far-East” BV (Velp, Niderlandy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte M. Fischer, J. Willheim i M. Ketzer)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanego z dnia 14 listopada 2019 r. o cofnięciu zezwolenia Anglo Austrian AAB Bank AG jako instytucji kredytowej;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania;
- rozpoznanie sprawy w pierwszej kolejności ze względu na okoliczności sprawy zgodnie z art. 67 §2 regulaminu postępowania przed sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Pozwany naruszył art. 14 ust. 5 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽¹⁾ poprzez błędne zastosowanie prawa krajowego mającego zastosowanie do cofnięcia zezwolenia na podstawie art. 4 ust. 3 tego rozporządzenia.

2. Pozwany naruszył zasadę proporcjonalności w ten sposób, że poprzez cofnięcie zezwolenia w niedopuszczalny sposób zastosował ultima ratio możliwych środków nadzoru.
3. Pozwany naruszył prawo Anglo Austrian AAB Bank AG do skutecznego środka prawnego w ten sposób, że nie zawiesił wykonania decyzji.
4. Pozwany naruszył art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 31 i 32 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, § 70 ust. 4 Bankwesengesetz (ustawy bankowej) oraz art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w ten sposób, że nie przestrzegał zagwarantowanych w tych przepisach praw procesowych Anglo Austrian AAB Bank AG.
5. Pozwany naruszył prawo własności Belegging-Maatschappij „Far-East” B.V. w ten sposób, że cofnęła zezwolenie Anglo Austrian AAB Bank AG i tym samym zniszczyła wartość ekonomiczną akcji posiadanych przez Belegging-Maatschappij „Far-East” B.V. w Anglo Austrian AAB Bank AG.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).

Postanowienie Sądu z dnia 11 listopada 2019 r. – TestBioTech/Komisja

(Sprawa T-173/17) (¹)

(2020/C 10/67)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 161 z 22.5.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 5 listopada 2019 r. – CF/Parlament

(Sprawa T-361/19) (¹)

(2020/C 10/68)

Język postępowania: francuski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 263 z 5.8.2019.
